

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΜΕΤΑΒΟΛΗ εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωφλίων τῶν διαφορῶν θυρῶν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου—μεταβολὴ τῆς μᾶλλον ἀντιφατικῆς καὶ καταπληκτικῆς φύσεως, καὶ τῆς ὁποίας ἔχομεν καθεκαστὴν λυπηρὰ παραδείγματα. Ὁ ἄνθρωπος ὁ γεννηθεὶς ἐν πενίᾳ ἀποθνήσκει ἐν κατοχῇ τῶν ἀγρῶν ἐφ' ὧν ἐν τῇ νεαρᾷ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ἐκέρδιζε τὸν ἄρτον ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου του. Ὁ κληρονομικὸς κάτοχος μεγάλων κτημάτων ζῇ ἵνα ἴδῃ ταῦτα, ὡς διαλυομένης ὀπτασίας, ἀμαυρούμενα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. Ὁ ἐπιμελής καὶ ἐπιτυχὴς ἔμπορος ὁ προσδοκῶν δύναν βίου ἥρεμον, βλέπει τὰ τῆς φιλοπονίας του κέρδη καταπίπτοντα ἐνώπιον ἐμπορικῶν τινος τυφῶνος, καὶ ἀντὶ τούτου ἀπολαύσει τοῦ κάρπου τῶν κόπων του, πρέπει νὰ τελειώσῃ τὰς ἡμέρας του συντελῶν. Ἔσως εἰς πλουτισμὸν ἐκείνων παρ' ὧν εἶδε τὸν ὄλεθρον. Ὁ πατὴρ εὐέλπιδος οἰκογενείας, ἐφ' ἧς ἐδαπάνησε χρόνον, πόνον καὶ χρήματα τὰ μέλη τῆς ὁποίας πρόσεδόξα ἐν τῇ ματαιοδοσίᾳ του, ὅτι θὰ ἦσαν οἱ ἰδρυταὶ ἐνδόξου οἴκου, καὶ θὰ μετήγαγον εἰς μεμακρυσμένας γενεὰς τὰ ὄνματα καὶ τὰς ἀρετὰς προγονικῆς ἀρχαιότητος, ζῇ ἵνα κοιμήσῃ ἐν ἑκαστῶν τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς τὸν τάφον, καὶ ἀποθνήσκει, καταλείπων πᾶσαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν εἰς ἕνα οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γεννηθέντα, καὶ ὅστις μόνον παρίσταται ὡς πρῶτος πενθὼν χάριν ἀπλῶς δημοσίας εὐπρεπείας. Τοιαῦτα εἰσὶν τινὰ ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῶν μεταβολῶν τοῦ βίου.

Ἀλλὰ, χριστιαναι, ὁ καλύπτων ὑμᾶς θόλος δὲν εἶναι τὸ ἀσπερόν στερέωμα, ἄλλως θὰ ἐλυπεῖσθε ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. Ὑμῶν ἐστὶ τὸ λαμπρὸν κυανῶν τόξον τοῦ παραδείσου, ἐνθα ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης λάμπει· ἐνθα ὁ λαμπρὸς καὶ ἐω-

θινὸς ἀστὴρ ἀείποτε στίλβει, ἐνθα δὲ νέφη δὲν σκοτίζουν οὐδὲ τρικυμῖαι μυκῶνται. Διὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος λέγει: «ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην καὶ ἡγοῦμαι σκύδαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ γινῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.»

Η ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ προσάρτησις τῆς νήσου Κύπρου εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἦν ἐν τῶν πραξικοπημάτων πολιτικῆς ἐν τοῖς ὁποίοις τέρπεται ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ. Ἡ Κύπρος ἦτο ποτὲ ἐν τῇ κατοχῇ τῆς Ἀγγλίας ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ῥιχάρδου τοῦ Λεοντοκάρδου διαθέσαντος τῆς κτήσεως ταύτης ὑπὲρ τοῦ Guy τοῦ Lusignan. Μετὰ ταῦτα ἡ νήσος ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Γενουσιῶν, εἰτα δὲ ὑπὸ τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας, τέλος δὲ κατεκτήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀρχομένης τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος. Ἡ νήσος Κύπρος ἔχει ἑκτασὶν μίλινα τῆς Κρήτης, εἶναι δὲ λίαν εὐφορος. Ἡ παραχώρησις τῆς νήσου ταύτης εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρεττανίαν περιέχεται ἐν συνθήκῃ ὑπογραφείσῃ τῇ 4 Ἰουνίου [v] μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Μεγάλῃς Βρεττανίας, δι' ἧς αὕτη συμφωνεῖ νὰ ὑπερασπίσῃ ἐκείνην κατὰ πάσης περαιτέρω προσαρτήσεως ὀθωμανικῆς χώρας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ῥωσίαν. Οἱ ὅροι δὲ εἰσὶ, πρῶτος, ἡ παραχώρησις τῆς Κύπρου καὶ δεύτερος, ἡ ὁλοσχερὴς μεταρρύθμισις τῆς ὀθωμανικῆς διοικήσεως ἐπὶ σχεδίου ἀπὸ κοινοῦ συμφωνηθησομένου μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων.

Ὁ σιρ Γάρνερ Γούλσελεν διαρίσθη ὁ πρῶτος βρετανὸς διοικητὴς τῆς νήσου.

Τὸ κλίμα τῆς Κύπρου ποικίλλει ἐν διαφοροῖς μέρεσι. Τὰ βόρεια μέρη εἶναι λοφώδη καὶ δασώδη καὶ ἦτον εὐφορα, ἡ δὲ θερμότης μετριάζεται διὰ τῶν ἀνέμων τῶν ἐκ τῶν Καραμανίων ὀρέων, τὰ ὅποια διατηροῦσι τὴν χιόνα ἐν ταῖς ὑψηλοτέραις αὐτῶν κορυφαῖς κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους. Τὸ ψυχρὸς εἶναι δριμύτατον τὸν χειμῶνα. Ἐν ταῖς πεδιάσι ἐν τοῖς μεσημβρινοῖς διαμερίσμασι τῆς Κύπρου ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου εἶναι ὑπερβολικὴ ἀλλὰ μετριάζεται διὰ θαλασσίας αὐρας. Τὰ πλουσιώτερα καὶ ὠραιότερα μέρη τῆς νήσου εἰσὶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Κερυνείας καὶ Πάφου. Ἡ Λάρναξ, ὁ κύριος λιμὴν τῆς νήσου, εἶναι περὶ ἐν τέταρτον μιλίου μακρὰν τῆς θαλάσσης. Ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη τοῦ ἐμπορίου ὁλοκλήρου τῆς νήσου, ἔνθα καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι κάτοικοι διαιτῶνται εἶναι ἡ Marina, παραλία κωμόπολις. Καὶ τοῖς ἡ Λάρναξ κεῖται ἐπὶ τοῦ χειροτέρου μέρους τῆς νήσου, τῆς περὶ αὐτὴν χώρας οὐσης ξηρᾶς καὶ ἀγρόνου, ὁ λιμὴν ὅμως εἶναι ὁ ἀριστος τῆς νήσου. Περὶ τὴν μίαν ὥραν μακρὰν τῆς Λάρνακος εἶναι τσαμίον ἐν ᾧ οἱ Τούρκοι ὑποθέτουν ὅτι ἡ τροφὸς τοῦ προφήτου των ἐτάφη. Ἡ Νικησία ἡ πρωτεύουσα τῆς Κύπρου ἐπολιορκήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ὑπὸ τὸν Μουσταφᾶ τῷ 1570, τῆς πολιορκίας διαρκεσάσης τεσσαράκοντα πέντε ἡμέρας, ὁπότε ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου.

Τὰ κυριότερα προϊόντα τῆς νήσου εἰσὶ σίτος, κριθή, βάμβαξ, μέταξα, βαφικαὶ ὕλαι, ἐλαιόλαδον, οἶνος, ξυλοκέρατα, κἀνάβις, πίσσα, ξυλεῖα, καπνός, ἄλας, καὶ καρποὶ· παράγει δὲ κατὰ μέσον ὄρον 1,246,000 γαλλόνια οἴνου. Τὴν κυριωτέραν ἐξαγωγὴν ἔχει εἰς τὴν Μασσαλίαν Λιθόρνον, Τεργέστην, καὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Συρίας.

ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Πάπυρος. Καθόσον ἡ φιλολογία τῆς ἀρχαιότητος προέβαινε, καθίστατο ἀναγκαῖα ἡ εὑρεσις ὕλικου καταλλήλου πρὸς ἔργα μεγάλα, τὰ ὅποια πλὴν τῆς διαρκείας καὶ τοῦ μεγάλου σχήματος, νὰ ἔχωσι λεπτότητα ὕψους τοιαύτην ὥστε μεγάλη ἐπιφάνεια νὰ δύναται νὰ τυλίσσεται εἰς ὀλίγην ἔκτασιν. Εἰδὸς τι καλάμου, φουμένου ἐν Αἰγύπτῳ, εὐρέθη κατάλληλον νὰ χειροτεχνηθῇ εἰς ὕλην τοιοῦτου εἶδους. Φύλλα παρειασθέντα ἐξ αὐτοῦ λεπτοτάτης ὕψους, καὶ παντὸς μεγέθους, ἐπ' αὐτῶν δὲ τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἀρχαίων χειρογράφων ἐγράφοντο. Ταῦτα ἐκαλοῦντο πάπυροι. Ἡ ἀνακάλυψις τῆς χειροτεχνίας ταύτης ἐγένετο μεγάλως βοηθητικὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους, καὶ κατέστη τὸ μέσον μείζονος πολλαπλασιασέως τῶν χειρογράφων. Ὁ πάπυρος ἦτον ὑδροκάλαμος φουμένος ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Νείλου. Ἡ κατασκευὴ τοῦ χαρτοῦ ἐγένετο διὰ τῆς ἀπεκδύσεως τοῦ καλάμου τούτου ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτοῦ καλύμματος· εἰτα δὲ μετὰ προσοχῆς χωριζομένης τῆς ἔσω μεμβράνης διὰ τῆς αἰχμῆς βελόνης ἢ μαχαίριου. Αἱ ἱνὲς αὗται ἐξετείνοντο

παράλληλοι ἐπὶ τραπέζης, ἔχουσαι τὰς ἄκρας αὐτῶν εἰς ἐπαφὴν, ἦσαν δὲ τοσαῦται ὥστε νὰ σχηματίζωσι φύλλον. Δεύτερον στρώμα ἐτίθετο τότε, οὗ αἱ ἱνὲς διεσταυροῦντο μετὰ τῶν τοῦ πρώτου καὶ ἐσχημάτιζον ὀρθὰς γωνίας. Μετὰ τὴν παρασκευὴν ταύτην ἡ ἐπιφάνεια ὑγραίνεται δι' ὕδατος· καὶ ἐπιέζετο μετὰ δύο λείων ἐπιπέδων. Ξηραίνουμένη ἡ μάζα συνεκολλᾶτο εἰς ὁμαλὸν καὶ ἰσόπεδον φύλλον. Ἡ προσκόλλησις τῶν ἱνῶν ἐγένετο ἀναμφιβόλως ἕνεκα τοῦ γλυκύδους ὑγροῦ τοῦ καλάμου, καὶ τοῖς Ῥωμαῖοι οἵτινες ἠγνόουν τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, ἀπέδιδον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἰς ἰδιαίτεραν ιδιότητα τῶν ὑδάτων τοῦ Νείλου. Ὁ λεπτότερος χάρτης, ὁ κατασκευαζόμενος ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν μεμβρανῶν τοῦ καλάμου, καθίστατο λευκότερος, καὶ στιλπνὸς διὰ τῆς τρίψεως μετὰ ὀστράκου ἢ ὀδόντος ζώου. Τοιαῦτα ἐπὶ παπύρου χειρόγραφα εὐρέθησαν πλεῖστα κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς πόλεως *Herculaneum*, τῆς καλυφθείσης ἐκ τῆς ἐκρήξεως τοῦ βεζουβίου συμβάσης ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Τίτου.

Περγαμηνή. Μετὰ τὸν πάπυρον, τὰ δέρματα τῶν ζώων ἐχρησίμευον εἰς γραφὴν, εἰς τοὺς ἀρχαίους ἐξ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς. Ὅποταν ὁ Εὐμένης ἡ Ἀτταλὸς ἐπειράθη νὰ ιδρύσῃ βιβλιοθήκην ἐν Περγᾶμῳ, 200 ἔτη π. Χ. ἤτις ἔδει νὰ ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν περίφημον Ἀλεξανδρινὴν βιβλιοθήκην, εἰς ἐκ τῶν Πτολεμαίων, τότε βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ζηλῶν τὴν ἐπιτυχίαν του, ἐξέδωκε διάταγμα ἀπαγορεύειν τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ παπύρου. Οἱ κάτοικοι τῆς Περγᾶμου ἤρξαντο τότε χειροτεχνοῦντες Περγαμηνὰς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παπύρου, καὶ ἐσχημάτισαν τὴν βιβλιοθήκην των κυρίως ἐκ χειρογράφων ἐκ τῆς ὕλης ταύτης. Ἐντεῦθεν ἦτο γνωστὴ τοῖς Λατίνοις διὰ τοῦ ὀνόματος *Pergamena*. Ἡ λέξις *Membrana*, ἐφηρμοζέτο ἐπίσης παρ' αὐτῶν εἰς τὴν περγαμηνήν.

Χάρτης. Ὁ χάρτης οἷον σήμερον μεταχειρίζομεθα, σχηματίζομενος ἐξ εὐκάμπτων ἱνῶν καθισταμένων εἰς μάζαν διὰ λεπτῆς διαιρέσεως αὐτῶν, καὶ εἰς φύλλα σχηματίζομενος διὰ γλυκύδους ὕλης, ἤρξατο νὰ γίνεταί γνωστὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Πρῶτον συνέκειτο ἐκ βάμβακος ἢ μετᾶξης, καὶ ἐκαλεῖτο *bombycina*, μόνον δὲ ἀπὸ τῆς 14ης ἑκατονταετηρίδος ἤρξατο κατασκευαζόμενος ἐκ ρακῶν καὶ λίνου. Ὑπόφαιος χονδρὸς χάρτης πρῶτον κατεσκευάσθη ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1588· χάρτης δὲ πρὸς γραφὴν καὶ τυπογραφίαν οὐχὶ πρὶν τοῦ 1690 πρὸ τοῦ ὁποίου εἰσῆγετο ἐκ τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης.

Εργαλεῖα. Ἐνῷ ἡ γραφὴ ἐγένετο ἐπὶ σκληρῶν οὐσιῶν, οἷος ὁ λίθος καὶ τὸ μέταλλον, σκληρὰ μεταλλικὴ αἰχμὴ ἦτο τὸ ἐργαλεῖον δι' οὗ τὰ γράμματα ἐσχημάτιζοντο. Ὁ *stylus*, τὸν ὁποῖον οἱ Ῥωμαῖοι μεταχειρίζοντο πρὸς γραφὴν ἐπὶ ὀρειχαλκείων πινακίδων ἐστρωμένων διὰ κηροῦ, ἦτον ὀξὺς τὴν μίαν ἄκραν πρὸς γραφὴν, καὶ ἀμβλὺς τὴν ἐτέραν, πρὸς ἀπόξεσιν τῶν γραφέντων. Πρὸς γραφὴν διὰ κεχρωματισμένων